

Núm. 403 Any XXXIV

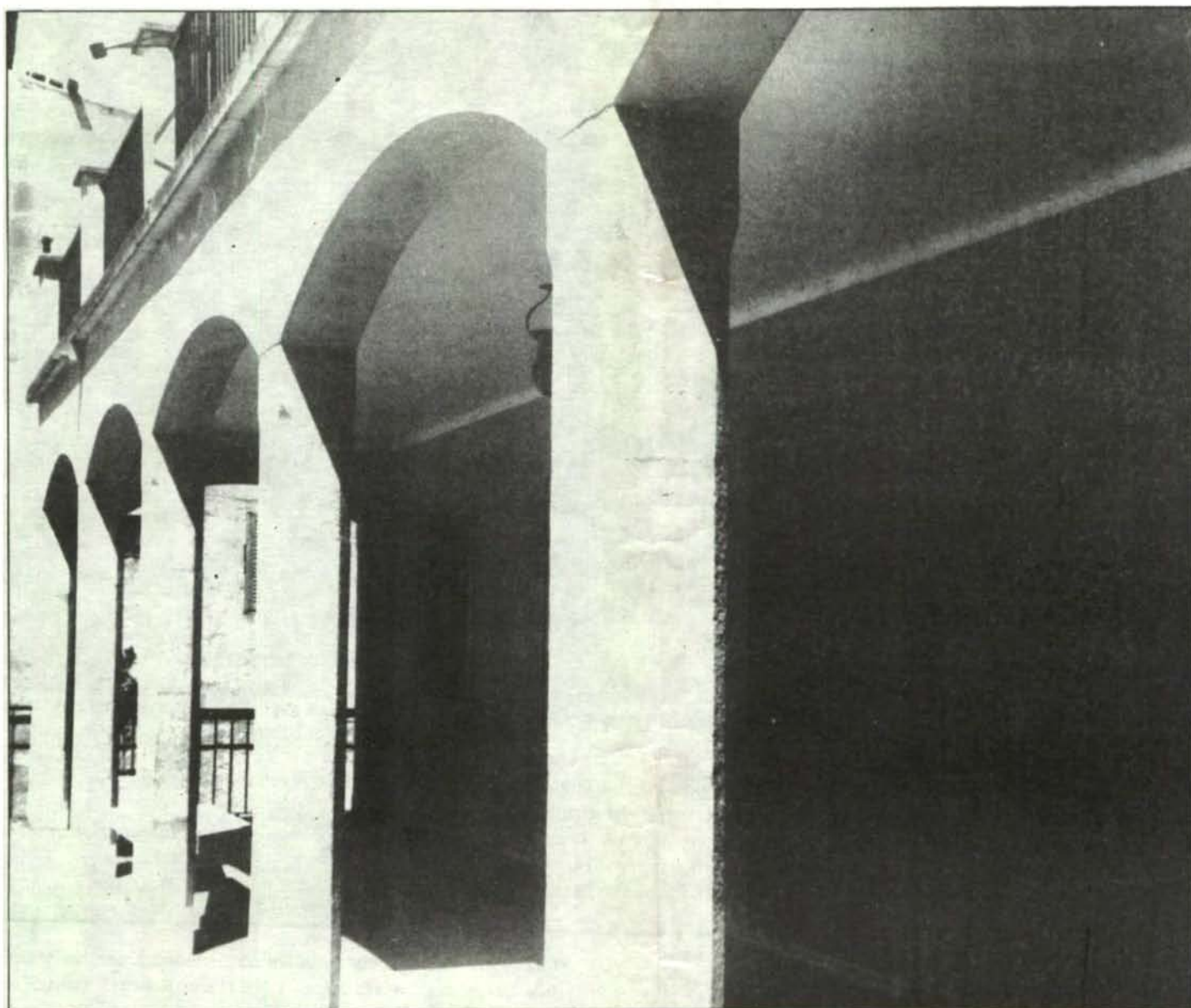
BONA PAU

PRIMS
ORDRE

MONTUÏRI

SETEMBRE 1986

Si, des d'una part, l'església i els graons donen a la plaça un aire típic i alegre; des de l'altre, les arcades de l'Ajuntament li proporcionen un estil d'austeritat inflexible.

- **EL RETAULE** de Sant Pere amenaçat per la formiga blanca.
- **SA NOSTRA**, la Caixa de Balears, inaugura l'oficina a Montuïri.
- **EL CONCERT** de «Música Lirica a Mallorca», lo millor de les festes.
- **MANQUEN** bons corredors per a fomentar el ciclisme a Montuïri.

L'adéu a les festes

Amb la cloenda de la «VII Setmana Poliesportiva» del diumenge 31 d'agost, Montuïri va dir adéu a tots els actes organitzats en torn a les festes de Sant Bartomeu. Actes que començaren dia 10 amb la inauguració del «XIV Torneig de Sa Llum» i acabaren el darrer diumenge d'agost.

(Passa a la 2.ª pàg.)

El retaule de Sant Pere, en perill

(Carta al Rector de la Parròquia de Montuiri exposant el greu estat de conservació i el perill de la pèrdua d'un retaule tan valuós)

Benvolgut Senyor:

El sotassignants hem visitat avui, com sabeu, l'església parroquial de Montuiri, per raó de l'estudi que a hores d'ara preparam sobre el pintor renaixentista Mateu Llopis, conegut com a Mestre de Calvià, i del qual se'n conserva aquí una obra de primera època: l'antic retaule major, dit avui de Sant Pere, documentat a l'any 1546.

Com a estudiosos i professionals del Patrimoni Cultural de Mallorca, ens sentim obligats de fer constar el molt greu estat de conservació del retaule esmentat, a punt de desaparèixer, atacat per la formiga blanca.

Des de fa anys coneixem aquesta peça i, com bé sabeu, hem preparat diferents informes, que vós teniu, i sabem que el Departament d'Història de l'Art de l'Universitat de les Illes Balears així mateix n'emeté, dirigits a diverses institucions, tot demanant la urgent restauració del retaule.

Els anys han passat i d'ençà del darrer informe, datat l'any 1983, es pot apreciar clarament l'aborronant avanç del mal, de l'obra ara ja ruïnosa, atacada la capa pictòrica de les taules, amb el risc immediat de perdre's definitivament una tal peça, i de que el mal aquí, com de fet ja ha succeït (vegeu el retaule del Bon Jesús), altres obres, si no s'hi posa remei urgent.

La pèrdua del retaule de Sant Pere és inadmissible i consideram que s'ha de fer

Retaule de Sant Pere, obra del pintor Mateu López, del segle XVI, tal com quedà restaurat l'any 1957, ara amenaçat per la formiga blanca.

tot el possible perquè no succeeixi i és per això que ens dirigim a vós, amb l'esperança que trobareu el remei adequat i el camí per dur-lo a terme. per la qual cosa ens posam a la vostra disposició.

Ben cordialment (signen),

G. Llompart, C.R.

J.M. Pardo

i J.M.ª Palou i Sampol

L'adéu a les festes

(Ve de la 1.ª pàg.)

L'ample i variat del programa d'actes, que ha agradat a la gent, i la participació popular han estat les remarques més destacades d'unes festes que cada any mantenen o superen el seu caire tradicional.

Entre les novetats d'enguany cal esmentar la inauguració de la «Cuina i Menjador de la Tercera Edat», el segon any consecutiu que a Montuiri s'emete el pregó de festes, el concert de «Música Lírica a Mallorca», l'animanda Jinkhama Cultural Radiofònica organitzada per Ràdio Murta, les nombroses exposicions a la sala de conferències i biblioteca municipals, la prova de motocross local i, especialment, l'estrena

dels nous vestits dels Cossiers confeccionats per Na Margalida Bennàssar «Carbonera» i Na Maria Roscar «Titina» havent aconseguit continuar dins la mateixa línia de la indumentària autèntica dels Cossiers.

Va agradar moltíssim el sermó de Sant Bartomeu per la seva claretat, poesia i profunditat de les paraules de mossèn Baltasar Amengual amb una definició moderna del que és un miracle i com nosaltres podem fer miracles cada dia. La Coral Parroquial, una vegada més, va brillar a gran altura interpretant la Missa «Mater Amabilis» del pare Antoni Martorell.

Dels Cossiers i Dimoni i Banda de Música, no en delm res perquè tots ja ho sabem. Solament repetirem el que comentam cada any: Sense Banda, Cossiers i Dimoni, Sant Bartomeu no seria Sant Bartomeu.

• Gabriel Gomila Jaume

OMBRES I CLARORS

Han passat cinquanta anys

Encara és massa delicat per a nosaltres el tema de la guerra fratricida del 36, que va enfrontar violentament persones que havien d'haver sabut conviure en pau per damunt del tall de tan diverses i oposades ideologies i concepcions del món. Però no perquè sigui delicat, pot mantenir-se amagada una realitat que —vulguem o no— va marcar els pobles i les famílies amb la mateixa força amb què havia xapat les dues Espanyes.

Des de la meua posició de creient, m'he demanat moltes vegades per què s'arribà a una situació tan furibunda i agressiva, per què la sang de l'odi va pujar als ulls i al cervell i va convertir en tràgica realitat col·lectiva les imatges de Cain i Abel; sols que en aquells cas, el mateix que a certs indrets feia el paper d'Abel a altres exercia de Cain prepotent i assassí. Per moltes voltes que es donin, no podem cercar excuses ni per a uns ni per a altres. No hi havia llavors cap excusa per matar, com no n'hi ha ara. Només hi cap el perdó.

L'Església —i els qui d'alguna manera s'hi adherien o ajuntaven— també tenia les mans dins la mateixa pasta de la societat d'aquell moment, i d'igual manera tenia la seva pell a l'estenedor. L'ombra de mans assassines també es projectava al seu damunt i a vegades s'amagava al seu interior. Com també la violència cruel li segava vides i li sotmetia ideals i esperances.

Aigües tèrboles i massa remogudes aquelles de l'estiu de 1936, al nostre poble. I hem d'acceptar i confessar que la turbulència d'aquelles aigües va emboirar tràgicament els ulls i el cap dels qui tenien el deure de mantenir-lo fred i sere i d'aturar les embranzides d'un odi, que per molt que s'intenti explicar, mai podrà ser ni remotament acceptat per un que vulgui mantenir-se cristià.

Passats cinquanta anys, la lliçó de la història ens ha d'acompanyar i il·luminar. I la lliçó no és comparar ofenses, repartir culpes, pesar odis o destrosses d'una i altra banda. La lliçó per a tots ha de ser aprendre a conviure en la to-

lerància, posar ungüent a les ferides i passar a la col·laboració generosa. La lliçó per a l'Església ha de ser proclamar públicament el rebuig a tot enfrontament i demanar perdó per la col·laboració amb qualsevol imposició violenta i amb qualsevol dictadura. Actitud senzilla de perdó, que no vol dir transigir ingenuament o amagar l'anunci clar i llampant de l'evangeli enmig d'una societat —com la nostra d'ara— molt sovint hostil i destructora d'uns valors bàsics per a l'home.

Que no torni passar mai més. Que col·laborem, reblenint les ferides que encara resten d'aquella tragedia.

BARTOMEU TAULER

Can Ferrando. Guaita damunt el poble i n'és la casa més alta. A totes les perspectives de Montuïri la hi trobam; i en aquesta foto la podem contemplar amb tota la seva bellesa exterior.

Escoles de Música

Pobles com Montuïri i altres que forçosament han d'acudir al Conservatori de Ciutat per a donar validesa oficial als estudis bàsics de música, en un futur no llunyà podran evitar haver de complir aquesta exigència.

El Consell Insular vol arribar a una organització oficial d'Escoles de Música de Mallorca, i la del nostre poble, segons acordà l'Ajuntament en el darrer ple, s'integrarà a l'Escola de Música de la R.E.E.M. de la Comunitat Autònoma.

PLUVIOMETRE

Aigua caiguda a Montuïri en les dates que s'indiquen:

JULIOL DE 1986

Dia 13	61'2 lts.
Dia 15	2'6 lts.
Total	63'8 lts.

Montuïri ja té Normes Subsidiàries de Planejament

El mes d'abril de 1979, quan vàrem començar la gestió de l'Ajuntament democràtic, ens trobàrem que s'estava tramitant una Delimitació de Casc Urbà, instrument urbanístic que millorava poc el Pla Provincial, òrgan urbanístic pel qual s'han de regir totes les àrees urbanes o rurals de la nostra Comunitat Autònoma que no disposen de planejament propi. La Delimitació sols pretenia evitar un creixement desordenat de l'àrea urbana així com la creació d'una àrea de serveis municipals, cosa impossible segons la Llei, ja que una Delimitació no pot preveure cap tipus de zonificació. Aquesta Delimitació fou aprovada per la Comissió Provincial d'Urbanisme el mes d'abril de l'any 1981.

part dels veïns, resolució d'aquestes, que en total foren unes vuitanta, subsanació de deficiències per l'equip redactor, aprovació inicial per la Corporació, revisió per la Comissió Provincial d'Urbanisme que observa noves deficiències i els torna a remetre a l'Ajuntament, correcció d'aquelles per part dels equips tècnics i aprovació per la Corporació del darrer informe, nova exposició i informació pública, revisió de les dues alegacions presentades i finalment, el 18 de juliol d'enguany, la Comissió Provincial d'Urbanisme fa l'aprovació definitiva, encara que amb algunes modificacions, com la de deixar cinquanta metres a cada costat de la carretera de Manacor com a servitud.

tot el casc urbà, cosa que antigament no estava permesa dins el casc antic. Això permetrà l'aprofitament dels petits solars de moltes cases velles. Les Normes preserven tots els edificis d'interès històric i arquitectònic com els molins, casals de possessió, església, rectoria, façanes de cases amb escuts d'armes, creus, etc. Les delimitacions dels solars del nou traçat són de 10 metres de façana per vint de fondària. Es permeten edificacions de vivendes en sòl rústic dins parcel·les de tres mil cinc-cents metres quadrats, sempre que no es formi nucli urbà i siguin d'antiga parcel·lació. Es preveuen diverses àrees de serveis municipals com el poliesportiu, el pes municipal, cementiri, Quarter de la Guàrdia Civil i Cooperativa agrícola. Impedeixen la construcció de vivendes dins finques rústiques de menys de 30.000 m² o 50.000 m² si està dins zona forestal. S'ha deixat com a zona industrial la de l'antiga carretera de Manacor des de Can Mestret fins a la farinera, i s'hi podran construir indústries amb vivendes familiars amb una superfície mínima de 300 m². També per a construir hivernacles es podrà ocupar el vint-i-cinc per cent de les finques petites, quan el Pla Provincial sols permet el 5 per cent.

Per acabar, s'ha de dir que les Normes Subsidiàries són un instrument obert en el qual es poden introduir variacions sempre que es cregui oportú i que Montuïri és un dels primers pobles que té les Normes Subsidiàries aprovades, fins i tot abans que alguns municipis grans de la costa.

Valorat el nou instrument urbanístic del poble pels tècnics municipals i la Corporació, es veu que no és suficientment ample per a les necessitats que té el poble. Crèiem que s'havien de preservar determinades àrees rurals i forestals i també el poble necessitava una zona on ubicar certes indústries que no cabien dins el casc urbà. Així el mateix any 1981 la Corporació decideix acollir-se a unes subvencions al respecte que oferia el Consell Insular de Mallorca i s'encarrega la redacció de les Normes Subsidiàries.

DES DE L'INICI A L'APROVACIÓ

Els tràmits seguits durant aquests cinc anys han estat: redacció per l'equip tècnic designat per la Conselleria, aprovació inicial per la Corporació, exposició i informació pública, presentació d'alegacions per

PREVISIONS FUTURES

Les noves Normes Subsidiàries, entre altres casos, preveuen que es podran edificar vivendes amb baixos i dues plantes dins

Ajuntament de Montuïri

**El Batle de Montuïri aprofita
l'avinentesa per a donar a tots els montuïrers
les Bones Festes i desitjar-los molts d'anys
amb motiu de Sant Bartomeu.**

Francesc Trobat

President de la Comissió
d'Urbanisme

O M B R E S I C L A R O R S

Una altra cara d'Eivissa

Curiós contrast el que presenta aquesta illa. A un mateix lloc on s'hi aboca el luxe dels magnats, on ens hi sorprenen estranyes conductes i vestuaris de gents estrafolàries, on sembla que se cerca la cridaneria i el renou, també allà és possible trobar-hi racons de pau, reflexes de llum en la nuesa d'unà natura incontaminada.

Les illes Pitiüses reben el privilegi d'una llum extraordinària, incomparable. La mar d'aigües netes fa la gràcia de mirall per a una terra vestida de pins esponerosos. I entre els gràcils pujols de verdes pinedes, les cases pageses sembren el paisatge amb taques de calç. Fins l'objectiu de la càmera fotogràfica resta sorprès de tanta claror. Cal beure a la font del sensible i tenir ulls per a copsar aquesta misteriosa lluminositat.

Pla de Corona. Pla d'Albarca. Petites planures de call vermell tapat de pàmols i pintat d'ametlers, més verds que enlloc i amb fulla més grossa i fruit allargat.

Només qui ha suat sota un sol que flameja i ha cercat camins desconeguts per esquivar els penyasegats, murades calcinades i altíssimes, només qui ha deixat colrar la pell i fatigar les cames podrà fruit de la serenitat d'una cala verge i transparent.

En un primer intent, el carrerany ens enganya i ens deixa penjats entre cel i terra dalt d'un mirador natural de mars verdes a contrallum. Caldrà refer el camí, però no és inútil l'esforç. L'instint de trescadors de la natura ens ha conduït a un paratge que, sense l'errada, no hauria tenyit d'esglai els nostres ulls. Tornam sobre les darreres passes i no es torba gaire a fer-se topadis el camí muntanyenc, pendent i simple. Sense massa dificultat, són nostres l'arena i el fonoll mari de motes disformes i els macs rodons i les ones tranquil·les... i el silenci verge trencat ara pel clamor dels trescamons meravellats i pels esquitros de mar refrescant que besen la pell i embolcallen el cos i la vida.

Es l'altra cara d'Eivissa.

Aquí les hores no passen, no hi valen rellotges per aquests indrets. Ningú no corre pressa ni res crea la sensació de nirvis ni frissors. És la pura gratuïtat. És el valor de la vida, que espera només que passin uns ulls oberts i uns cors sensibles. Qualcú hi és present en l'aire esplendent, net de núvols, Qualcú es manifesta en la força magnífica del sol retallat damunt penyes. Aquí sorgeix espontània la pregària, gojosa lloança al Déu que ha passat, deixant meravelloses petjades.

TOMEU TAULER

Els Cossiers encara no havien ballat cap dansa estrenant els vestits nous volgueren fotografiar-se per a BONA PAU.

ECONOMIA

Un desafiament: La qualitat

Entrant a formar part Espanya de la Comunitat Econòmica Europea, se'ns ha plantejat en tots els camps de producció (industrial, tecnològic, alimentari, agrícola, etc.) el problema de seguir forçosament un procés de «calitat» total, com a principi bàsic de dita producció.

Qualitat, que és facilitar al client-consumidor allò que sol·licita, no allò que nosaltres creim millor. Amb un sistema organitzat de: *Inspecció*, per a assegurar la «calitat». *Prevenició*, seguint un sistema de producció estudiat i planificat amb antelació, a fi de detectar els errors abans de cometre'ls (com en la medicina, és millor prevenir que curar).

Per tal d'obtenir aquesta qualitat total, que és fàcil de comprendre però molt difícil d'aconseguir, es requereix que existesqui entre tots els components de la cadena de producció un sistema de comunicació oberta.

Els resultats no es faran esperar, amb una millor satisfacció per part de la clientela, i així s'hauran reduït les reclamacions i els costos de qualitat.

Cada empresa estableix un control, però l'opinió del client que rep el producte i queda satisfet serà la senyal que hem aconseguit allò que ens proposàvem. La deguda implantació a les nostres indústries de la tecnologia moderna ens facilitarà la consecució de la «calitat» que persegüim, necessària per a poder vendre i exportar els productes fabricats.

En èpoques passades, el capital ho dominava tot. Avui, certs economistes pensen que el valor dominant ja no és el capital sinó les idees.

J. Jaume

25 anys enrera

18 Setembre 1961

Ha mort en el Convent de Montuiri la monja Sor Antònia de Santa Margalida. Les autoritats i tot el poble es va unir al dol d'una germana que havia estat molt de temps malalta.

Els jovenets corredors locals, esperança d'un futur encara incert.

La festa la fa el poble

"Aquí la festa la fa el poble. La gent participa activament... no li donen uns actes perquè sigui espectador", ens comentava un matrimoni català a la sortida de la Missa de Sant Bartomeu.

Pensem que aquestes frases resumeixen el que són cada any les festes, el que ha estat Sant Bartomeu d'enguany. Possiblement els montuïers no ens adonem perquè "viure Sant Bartomeu esdevé ja normal dins nosaltres i han d'esser els visitants els qui ens ho fan descobrir.

Què és doncs Sant Bartomeu per als montuïers? Sant Bartomeu és córrer davant o darrere el Dimoni; és el sentiment que fa batregar el nostre cor quan veim ballar els Cossiers només tres dies a l'any i dins el seu ambient.

Sant Bartomeu és la gentada que saluda i parla a Sa Revetla mentre espera tranquil·lament que el temps passi sol i que s'amollin les dues rodelles de cada tongada; és la gent que es retira per por dels focs d'artifici quan s'apaguen els llums de la plaça perquè els colors es distingeixin més bé.

Sant Bartomeu és escoltar la nostra —no tothom pot dir la "nostra"— Banda de Música que, asseguda damunt el cadafal, "toca" (com senzillament deim) mentre una gent gran hi fixa l'atenció, l'altra es passeja i els nins corren per la plaça o "donen creu" als seus pares perquè "volen alguna cosa de les torroneres".

Sant Bartomeu és convidar els

amics o familiars a quedar "per ses festes" a ca nostra —que aquests dies és converteix en ca seva— o, simplement, a sopar junts la nit de "Sa Revetla" o dinar al migdia de Sant Bartomeu.

Sant Bartomeu és esperar després fins que hi hagi una cadira buida per asseure a la berbera; és escoltar les cançons dels anys 60 o les de "Hombres G", "Madonna" o Tina Turner; és ballar junts, els carrosses i els jovenets.

Sant Bartomeu és el Dimoni que encalua els nins i joves, pega "llenderades" a terra per obrir pas als Cossiers; és el Dimoni que amb la seva careta, barrota, vestit i actitud en vers del poble es converteix per unes hores en el protagonista de la festa.

Sant Bartomeu és gaudir amb els cants de la nostra Coral Parroquial, anar a l'ofici del patró, veure en silenci com el Cossier ballen l'Oferta i escoltar el sermó que el capellà —extrem o montuïer resident fora del poble— ha preparat de forma molt especial.

Sant Bartomeu és visitar les exposicions culturals, és comentar la calor i suada del moment, es mirar com corren les joies els nins o casat dels poble, i com fadrins i casats proven la seva força darrera d'una gruixuda corda.

Sant Bartomeu és desitjar-nos els "Molts Anys" o "Bones Festes" amb el somriure que cadascú tracta amb la mà o la besada.

Gabriel Gomila

L'ESPORT A LES FESTES PATRONALS

Els aficionats a l'esport varen tenir temps per esbrevar-se el passat agost amb el programa de festes patronals. Tres setmanes ininterrompudes d'esports, gairebé diari i dins el mateix poble han de contentar el més exigent.

Ciclisme

Quaranta-dos foren els participants a les carreres de bicicletes per a aficionats i juvenils. D'ells n'acabaren només vint-i-dos a causa de la duresa del circuit urbà. Les carreres d'enguany foren de les més interessants i disputades dels darrers anys i, també, millor organitzades. Una encertada mesura és fer un sol circuit urbà i llevar la prova de carretera; així el públic pot veure un circuit més animat. Va guanyar José Urea, peninsular del GAC, seguir de Isaac Lisaso del Derbi-Brasília-Molins de Vent i Nico Jaume del «Hueso». El primer juvenil va ser Miquel Aynat (quart de la general), també en l'equip d'En Tomeu Rodetes. El guanyador va invertir 1-47-02 en les 30 voltes de 1.900 metres cada una. Hem de remarcar la presència a les carreres de Montuïri de Javier Mínguez, director del Zhor-BH, l'equip d'Alvaro Pino (el primer a la volta a Espanya).

Molt simpàtica la carrera per a jovenets locals. Deim jovenets perquè es feren tres proves d'edats relatives a 10-11 anys, 11-12 anys i 13-14 anys. La classificació de la primera categoria fou: Esteve Barceló, Biel Pocoví i Lluís Biel Bauzá d'entre cinc participants. Set foren els nins que participaren a la carrera dels 11-12 anys amb aquesta classificació final: Joan Martorell, Biel Bauzá i Miquel Ribas. A la categoria dels més grans va guanyar En Pau Gomila, seguit de Miquel Arbona i Jaume Bauzá (4 participants).

Cavalls, Motocross i Coloms

A causa de l'acceptació d'aquestes modalitats esportives, pensem que cada any han de celebrar-se. Els cavallistes, amb molt d'èxit desde fa uns anys, organitzen a Son Fornés unes carreres; així tenim l'oportunitat de veure a la nostra

(Passa a la pàgina 10)

A S'HA DIT QUE...

...Montuïri se va convertir, per uns dies, en capital de Mallorca. És clar que no hi ha com ses nostres festes. I no és bravegera. Bastava guaitar es riu de gent de tot color que agafava tot es carrer Nou i Es Pujol. Sa festa la fa sa gent, i de gent n'hi havia.

...i es punt d'atracció de totes ses festes no hi ha dubte que són es Cossiers, enguany més vitencs i més renovats, amb uns vestits que valien ulls per mirar, com valen ulls per mirar es seus bots i xecalines.

...s'inauguració d'es menjador de sa Tercera Edat fou una carrera de discursos. Pareixia que tots ets oradors s'havien posat d'acord: Tots donaren gràcies i més gràcies i també arriscaren promeses i futurs millors encara. Que per optimisme no se perdi.

...no s'han sentit moltes alabances d'es pregó d'enguany? Si l'any passat es problema era es renou de Plaça, al-lots i altres coverbos, enguany mos trobarem amb un homo darrera una barba, i una barba darrera una taula, i d'allà en sortia o es perdia una veu fluixa de tot. Un pregoner assegut i amb cara d'oi que mos digué que «anàs-sim vius, que si no, hi fariem sa pell». Ni pregó, ni pregoner...

...qui se'n dugué sa palma i ses mamballetes més sonades fou es concert de «Música Lirica a Mallorca». L'església plena, aplaudiments entusiastes i rabiosos, gent drete que, braços enlaire, assegurava que allò era lo millor que havia passat per Montuïri.

...quin marathon es de dia 15 d'agost de capvespre! Alguns que el volgueren seguir tot acabaren retuts, i lo pitjor! Sense sopar.

...també reberen una bona pallissa es corredors de bicicletes, tant jovenets locals com juvenils de més categoria. En aquella hora de sol, i per ses costes de Montuïri, pareixien gelats que se fonien.

...i En Joan «Mostatxet» tragué sa bicicleta. Ara haurà d'enxufar dues graneres i remar a tota velocitat per a agranar sa Plaça. Ses feines i ets encàrrecs li retran de lo més.

...ets actes de l'església: Completes, missa i sermó, no se sap si varen ser bons per curts, o si els trobaren curts per lo bons... Però tothom en quedà satisfet, fins i tot es qui només passen per l'església, amb motiu de ses Festes. I parlant de missa major, també n'hi havia que deien que en es banc de s'Ajuntament, o bé faltava banc o sobraven regidors.

...sa Coral. Parroquial va fer sentir ses veus amb una lluentor extraordinària: Molta feina, bones mans i bon acoplament... I llavors, s'ha de dir tot, enguany tenien un «cameraman» tan entusiasta que els animava una cosa mai vista.

...sa presència a l'Ofici i a la recepció a s'Ajuntament d'alguns capdavanters regionals de certs partits polítics no va ésser únicament per assistir a sa cerimònia religiosa ni a s'acte de la Casa de la Vila ni exclusivament per a veure es ball des Cossiers... Qualcú va pensar que vingueren per altres motius.

...sa Banda Municipal molt encertada i estrenant peces noves. Sa mala cara d'es director, es vespre de St. Bartomeu, estava més que justificada: Sa plaça pareixia una guarderia i ell i es músics es qui havien d'entretenir s'al-lotea (En Llorenç, municipal, va posar ordre, i ses mares totes goses).

...ses Berbenes concorregudes i animades. No se poden queixar es directius d'es futbol. Quan es segon vespre apareixia «es ballet del Senegal» se sentiren comentaris de tot color. Qualcú va dir: «Això deuen ésser es Cossiers d'allà», i un altre va respondre: «Encara m'agraden més es d'aquí». Lo que eixordava i feia es cuc de s'orella malalt era sa bateria automàtica de qualque conjunt... Es «decibelis» anaven a tota...

Les corregudes de la segona festa constitueixen, com cada any, l'admiració de tot el poble.

...se nomenarà es grup «Gèminis» fill adoptiu de Montuïri, perquè fa quinze anys que vénen per ses festes.

...també dia 24 horabaixa, es programa era ben atipit, i per anar a ses carreres i en es futbol, era qüestió d'espavilar-se. Sa festa hipica, molt entusiasta. I es cavallet rifat anà a pegar a mans d'es senyor de Son Sastre: Sempre plou damunt es banyat!

...és simptomàtic que s'increment de persones empadronades a Montuïri —del qual BONA PAU en féu al·lusió en es número de juliol i posteriorment, a darrers d'agost, «Diario de Mallorca» ho hagi tornat remoure— s'atribueixi «no a formacions polítiques de la drete de la localitat sinó més bé a certs grups de ciutadans identificats amb ses posicions més conservadores de l'església local». I en això darrer n'hi ha que ho posen en dubte, però altres s'ho creuen.

Inauguració de la cuina i menjador de la 3.ª Edat

Les autoritats a la inauguració dels menjador i cuina per a la 3.ª Edat, el 15 d'agost, rebent explicacions del President, Rafel Socies.

1.300.000 pessetes de l'equipament i 2.800.000 de les obres són les quantitats que han costat les millores de la «Cuina i el Menjador de la Tercera Edat» de Montuïri, que foren inaugurades el passat 15 d'agost, dia de la Mare de Déu.

La Conselleria de Sanitat del Govern Balear ha pagat quasi totes aquestes despeses, mentre que l'aportació municipal ha estat bastant reduïda.

La cuina té una capacitat per aguar per a més de cent persones i el menjador té cabuda per a unes cinquanta. A aquest mig centenar cal afegir-hi les persones que rebin el dinar a ca-seva.

«De les catorze persones que el desembre de 1984 ocupaven el petit i anterior menjador, han passat a trenta-nou les que es beneficien del servici actualment», va manifestar Rafel Socies, president del Patronat.

Després què —en la presentació de l'acte d'inauguració— recordàs que fa

un any els actuals cuina i menjador eren només un projecte, el regidor, Joan Miralles i Julià va anunciar que s'havia sol·licitat que es fes una residència per a la tercera edat en el mateix edifici de Ca Ses Monges: «No una gran residència, sinó una residència per al poble de Montuïri».

El conseller de Sanitat, Gabriel Oliver, va destacar la col·laboració haguda per obtenir la cuina i menjador «dels que tots en podem estar orgullosos».

Ja finalment, el batle Francesc Tro-

bat, va donar les gràcies a la CAIB, CIM, Insero per les seves importantíssimes aportacions i especialment —segons remarcà el President Rafel Socies— a les Monges de la Caritat «que mai no els podem agrair el que han fet per a Montuïri».

G. Gomila

Un concert per a recordar

Quan va acabar el concert de «Música Lírica a Mallorca» del dia de la Mare de Déu d'agost, algú entusiasmada va comentar: «Crec que haurà estat el millor acte de les festes». Realment aquest concert, a cura del Cor i Orquestra del Teatre Principal i dirigit per Rafel Nadal, va resultar «fora de sèrie». Tots gaudiren de debó i sense alenar escoltant «Agua, azucarillos y aguardiente», «La Parranda», «Doña Francisquita», «Molinos de Viento», «Bohemios», «Gigantes y Cabezudos», «Nuredduna», «Marina», «Nabucco», «Carmen» y «La Traviata».

Pensam que el Consell Insular de Mallorca, com a patrocinador, ha assolit un grandíol encert duent als pobles de Mallorca aquesta excel·lent mostra de sarsuela, decisió que feim extensiva a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament per les gestions fetes a fi que Montuïri fos un dels elegits.

A la mort de Bartomeu Amengual

Jove músic de la nostra banda

L'amistat d'en Tomeu i jo va començar quan aquells anys els lloretans que varen néixer l'any 70 arribaren a les escoles de Montuïri.

Junts férem quatre cursos. Quasi sempre ens duïem molt bé, però ja se sap, a vegades ens berellàvem.

Era un estudiant normal, és a dir, treia els cursos «ringo-rango», però a la fi aprovava.

El seu «hobby» preferit era tota classe d'esport (junts vàrem jugar un parell d'anys amb l'equip de «handbol»), i darrerament el seu «hobby» era tocar la trompeta a la banda de música de Montuïri.

En Tomeu va morir el dia de Sant Bartomeu i malgrat això molts de companys seus de les escoles varen assistir al funeral. A l'església de Lloret no hi cabia ni una agulla. Aquest mateix dia els professors i els companys recordàvem coses passades i sobretot del viatge d'estudis on varen sortir a llum les bromes que va fer ell i nosaltres. Aquest dia a Lloret hi havia una gran tristesa. Molta gent parlava de tristor i ràbia; sembla que un al·lot de 16 anys no té dret a morir, ja que li queda tota una vida per davant.

Tomeu: Tots els teus companys i jo, com únic al·lot montuïrer que va passar el curs amb tu, sabem que maldament no estiguis amb nosaltres, mai et podrem oblidar.

Descansa en pau.

RECTIFICACIONS

Avisam els nostres lectors que en el n.º 401, de juliol, va sortir equivocat el nom del pintor MATEU LLOPIS o LÓPEZ, ja que el títol deia Manuel.

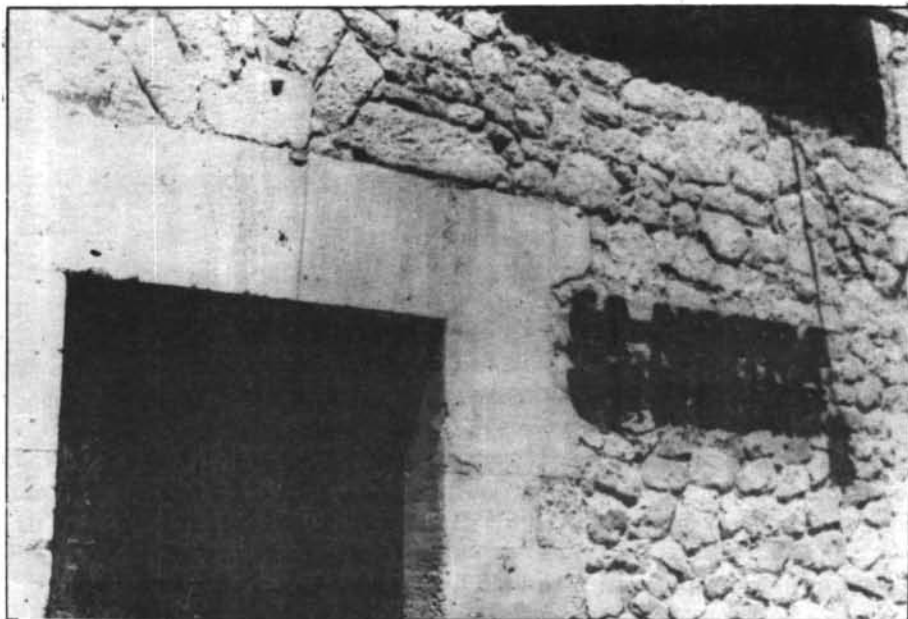
També demanam disculpes per haver sortit equivocat el llinatge de Sebastiana RIBAS Manera, «Pofanc», ja que a la Demografia del n.º 402 deia: Riera.

La Redacció

Oficina de «Sa Nostra», a Montuïri

A les 8 del vespre de dia 23 d'agost fou inaugurada, en el cantó C/. Major - Rector Escarrer una oficina a Montuïri de la Caixa de Balears «Sa Nostra». Va efectuar la benedicció el Rector de la Parròquia i l'acte fou presidit pel Director General, Carles Blanes, altres càrrecs de l'entitat i les autoritats locals encapçalades pel Batle, pronunciant ambdós paraules adequades a l'esdeveniment.

Foren molts els montuïrers que hi assistiren, la majoria dels quals alabaren l'estil i manera com ha romàs l'edifici, en el qual s'han sabut conjugar encertadament la part antiga amb la moderna.

Façana de l'Oficina a Montuïri de la Caixa de Balears «Sa Nostra», inaugurada el passat 15 d'agost.

Sa Tia Aloia ha mort als 97 anys

No creim fer parts i quarts si destacam la notícia de la mort de la persona més vella de Montuïri. Na Maria Pomar «Aloia» moria dia 14 d'agost, just a la vigília de les festes, als 97 anys, després d'una vida dedicada en gran part al servei de la parròquia, i amb una constant preocupació pel poble i pels necessitats.

Endemés d'una important quantitat en metàl·lic, dona com a testimoni unes artístiques estoalles d'altar que ella solia deixar en motiu de les principals solemnitats. Ja la seva neboda, Margalida, n'havia regalat unes de randa de ganxet. Que repósin en la pau del Senyor.

Pujada a Lluc de la Part Forana

La nit del dissabte, 13 de setembre es torna organitzar la PUJADA A LLUC DE LA PART FORANA. La partida dels qui

hi vulguin anar a peu és a les 22'30 d'Es Dau. Llavors, de matinada, a les 4 parteix un autocar també d'Es Dau, per pujar a peu des d'Inca. Es preveu la marxa d'Inca a les 5 del matí. Avisar a Can Cigala o a can Toni Arbona.

S'ha secats el fasser de Can Ferrando

Segurament el padrí de tots els fassers de la contrada montuïrera. Altíssim guardià del Pou del Rei. Havia esdevingut com un símbol. Ara, la seva mort és motiu suficient perquè aquestes línies en sien testimoni de la seva desaparició.

Ràdio «Murta» educa i fa cultura

No és rentar la cara a nignú donar l'enhorabona i encoratjar el grup de joves (una dotzena llarga) que fan possible Ràdio Murta, els dissabtes de 12 a 5 de l'horabaixa. Un exemple d'esforç per a difondre cultura fou la ginkama radiofònica cultural que mobilitzà equips de concursants, fins a 52. Endemés de jocs i curiositats, hi entraven preguntes sobre fundació de la vila de Montuïri, sobre música, pintura, dades geogràfiques, escola, arquitectura, Cossiers, etc.

La retransmissió de la Missa major de St. Bartomeu va ésser un èxit i les entrevistes tan variades que es donaren amb motiu de la vigília de les festes, molt ben aconseguides.

Es tracta d'una experiència de participació voluntària i juvenil, un mitjà de comunicació que fa poble i a la vegada és l'expressió d'una curolla ben sana.

Excursió de lluna plena

La nit del 19 al 20 d'agost 55 persones, en la seva majoria joves, però també acompanyats d'excursionistes ben veterans, caminaven des d'Artà, Aubarca, Cala Font Celada, fins a Sa Talaia Moreia, la qual cosa suposa uns 24 quilòmetres. Onze dels excursionistes partiren de Montuïri, i varen veure sortir el sol damunt la mar de Menorca.

ACORDS DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Escola de Música

Ampliant la informació que publicàrem el mes passat hem d'afegir que en el plenari del mes de juliol es prengué l'acord de sol·licitar a la Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma la integració de Montuïri dins la xarxa d'escoles de música que s'han de crear. Concretament hi haurà tres tipus d'escola. De tipus A amb sis professors com a mínima, de tipus B amb un mínim de quatre professors i les de tipus C amb sols un professor. S'intentarà que l'escola de Montuïri sigui de les de tipus B.

Projecte de Poliesportiu Municipal

Un altre acord del Plenari fou la sol·licitud Al Consell Insular de Mallorca de cooperació tècnica per a la redacció d'un projecte de Poliesportiu Municipal. Aprovades les Normes Subsidiàries, s'inicien les primeres passes d'aquest ambiciós projecte que es realitzaria en varies fases. La primera és la construcció d'una piscina pública, seguirien la construcció de varies pistes de tennis i poliesportives i un bar-restaurant que podria crear varis llocs de feina al nostre poble.

Altres acords

Dins el capítol de precs i preguntes s'acordà sol·licitar a Obres Hidràuliques el mapa dels aqüífers de Montuïri. També la

constituïció d'una comissió encarregada de negociar amb D. Joan Ferrando la compra d'un solar en Es Molinar i finalment iniciar accions contra la Companyia Telefònica pel deficient funcionament de les línies telefòniques a Montuïri.

Canvi de regidor

En aquest plenari també es produí, tal com ja havia publicat BONA PAU, la dimissió de Josep M.ª Munar com a regidor per mor de dedicar-se al nou càrrec de director del Col·legi Públic Joan Mas i Verd. La Corporació acordà per unanimitat felicitar a Josep M.^a per la dedicació de més de set anys i la gestió realitzada, desijant-li sort en la futura etapa de director de l'escola.

El seu lloc, dins el Consistori, ja és ocupat per Gabriel Miralles.

PER QUÈ?

...Per què ha augmentat tan prodigiosament el cens de Montuïri quan cada any hi ha dèficit demogràfic, cosa que vol dir que hi ha molt pocs naixements i moltes defuncions?

...Per a què serviran d'aquí a 15 ó 20 anys els grans edificis nous de què disposam: escola, parvulari, local d'Es Dau, etc. si la natalitat no creix o no es creen llocs de treball aquí, cosa difícilment previsible?

...Per què els joves montuïrers que comencen a fer feina cerquen tot d'una oposicions a funcionari, oficinista o empleat, i hi ha tan poca iniciativa en camps que necessiten cobrir: barbers, fustes, ferrers, cellers, etc.?

Ajuntament de Montuïri

L'Ajuntament de Montuïri agreeix a Josep M.ª Munar els set anys de dedicació al poble com a regidor d'aquesta Corporació i li desitja sort en la nova etapa de Director del Col·legi Públic «Joan Mas i Verd».

El Batle

Al bosc, mirau prim amb el foc

Un pi d'un pam de soca ha hagut de menester vint anys per créixer. Tots voldríem que Mallorca fos plena d'arbres, però els pins que són els que més hi abunden són, justament, els més bons de cremar. Si sou dins un bosc, de pins o d'alzines, no encengueu mai foc, encara que vos penseu que el podreu controlar. Anau alerta amb el mistos i amb tot allò que pot provocar un incendi forestal. Pensau que el vent juga a favor del foc i canvia ràpidament i, recordau que un arbre que ha hagut de menester vint anys per créixer, per un segon d'inconsciència pot desaparèixer.

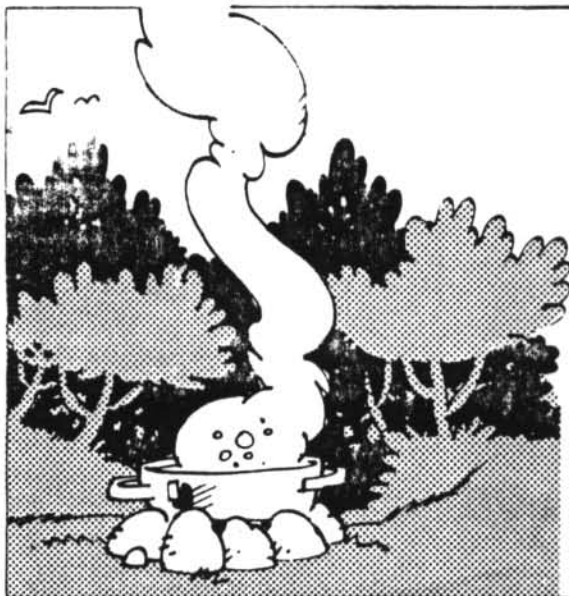
Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

Bartomeu Bauzà Mayol «Rodetes»

President del Club Ciclista de Montuïri i Director de l'equip «Molins de Vent»

«A Montuïri hi ha afició al ciclisme però no surten bons corredors»

«Fa vint-i-cinc o trenta anys que de Montuïri sòrtiren corredors ciclistes de talla, tals com En Mas, En Mayol o En Tous; els quals, tant aquí com fora de Mallorca feren quedar bé el nom del nostre poble. Però des de llavors esperam que en surtin de bons, que sien de categoria». Foren paraules que en l'entrevista digué el President del Club Ciclista Montuïri, Bartomeu Bauzà Mayol «Rodetes», avui també director tècnic de l'equip «Molins de Vent», i abans d'altres equips.

—Des de quan ets President del C.C. Montuïri?

—Des de fa desset anys.

—Per què no entrenes els montuïrers?

—Perquè aquí no n'hi ha cap ni un. Sols podem veure alguns juvenets, però encara no saben què volen.

—Quina és la situació actual del C.C. Montuïri?

—Estam en un punt que no feim gaire cosa; però si sortis un corredor local bo, o valent, o que en volgués, tot d'una ens mouriem i per a ell ho fariem tot.

—El C.C. Montuïri, té ajudes o subvencions?

—No; no en tenim ni en necessitam. Desitjam i hem de mirar si surt qualche corredor; que prest o tard en sortirà qualcun.

—Com podrà ser això?

—Si els al·lots, des de les escoles ja sortissin amb qualche esport decidit, alguns n'hi hauria pel ciclisme; i per part nostra el tornariem reviscolar.

—Parlant del teu equip: a quines carreres participau?

—A totes les carreres de Mallorca, en el Campionat d'Espanya i a qualche volta per la Península.

—De quina categoria és l'equip que dirigeixes?

—És d'aficionats. A Mallorca no n'hi ha de professionals.

—Quins són els principals èxits obtinguts?

—A Mallorca, l'any 83 guanyàrem el «Cinturó»; el 84 férem primers per

l'actuació de Josep Juan, Jaume Carrió i Miquel Aynat. I aprofità l'ocasió.

—Quines perspectives tens ara?

—El proper 10 de setembre comença la volta «Comunitat Europea» i pens anar-hi convidat per l'Equip ZHOR.

Continuam parlant ara de Montuïri i li demanam:

—Per què el Club Ciclista no va organitzar les carreres de Sant Bartomeu?

—Perquè l'any passat les varen donar al C.C. Palma i enguany la directiva va trobar que no les haviem d'organitzar nosaltres.

—Es critica que has deixat de fer feina esportiva a Montuïri...

—... Sí; ja ho he dit: som el primer que desig que surti qualche corredor. Tot d'una em tendran.

—No volem despedir-te sense fer-te encara una pregunta indiscreta. Perquè ets tan popular?

—Crec que per mor de les victòries de l'equip que dirigesc.

Per part nostra sols resta desitjar que prest l'afició ciclista de Montuïri, que n'hi ha, pugui bolcar-se sobre corredors locals, que n'hi haurà, per poc que s'esforcin els joves i al·lots que varem entreveure a les passades festes de Sant Bartomeu.

O. Arbona

equips i segon i tercer individual; i enguany, l'etapa reina. Fora de Mallorca guanyàrem la «Villareal-Morella» a Castelló i Terol. A la pujada a Montjuic, l'any 83, férem segon, i a la volta a Toledo fórem els primers espanyols, després dels russos.

—A les carreres de les festes de Montuïri vérem En Mínguez, Director de l'equip ZHOR (el que dirigeix En Pino, guanyador de la darrera volta a Espanya). Per què vingué?

—Perquè som molt amics i el vaig convidar, com altres estius; i volia veure

L'equip «Molins de Vent» després d'haver guanyat el Cinturó de Mallorca, amb el seu Director, «En Rodetes», alçant la copa.

«XIV Torneig de Sa Llum»

Vint-i-quatre foren els equips participants dividits en sis categories diferents.

Els guanyadors d'enguany foren Montuïri (alevin B), Cide (alevin A), Petra (infantil B), Cide (infantil A), Petra (juvenil B), i Sant Francesc (juvenil A).

Pel que fa referència a Montuïri destaquem l'èxit dels alevins que per primera en catorze edicions es proclamen campions en aquesta categoria i, també, que En Joan Pere Socias Pocoví va ser anomenat millor jugador del torneig en la categoria infantil B.

Un altre any més cal felicitar al Comité organitzador per dur a la vila el millor de l'esport mallorquí. La gentada del dia de la final —on hi havia la flor i nata del futbol base de l'illa, tant de jugadors, com entrenadors, directius i clubs— anima a continuar en aquest gran esforç. Remarquem també que les autoritats federatives en feren molt de cas perquè a la inauguració i entrega de trofeus —entre d'altres— hi havia el president i vicepresident de la Federació Balear de Futbol, Antoni Borràs i Joan Morro. També hi assistiren Miquel Fiol, i Joan Verger en representació del president del Consell Insular; el batle i regidor d'esports de Montuïri; Guillem Rigo i Damià Sastre com a representants del fundador del Torneig.

Els resultats i classificacions dels equips montuïrers foren les següents:

Alevins B (campions)

Montuïri, 1 - Porreres, 0,
Montuïri, 1 - Ramon Llull, 1 (guanyador Montuïri per penaltys).

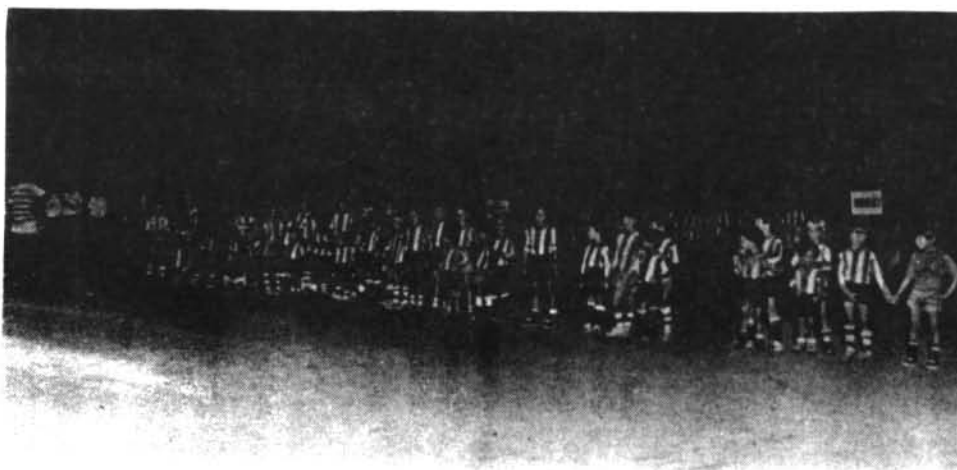
Infantils B (tecers)

Montuïri, 1 - Petra, 3
Montuïri, 6 - Porreres, 0.

Juvenils B (subcampions)

Montuïri, 3 - Porto Cristo 0
Petra, 5 - Montuïri, 0.

Finalment, diguem que el President de la Federació Balear de Futbol va entregar —el dia de la cloenda— una placa al C.D. Montuïri per la tasca que desenvolupa en favor del futbol base i que el Comité organitzador va fer el mateix amb Llorenç Amengual, Llorenç Bauzá i Francesc Sitjar per haver actuat com a àrbitres locals.

III Divisió Nacional

Calendari

1.ª Volta

Setembre

(31-8)	Sóller - Montuïri
7	Montuïri - Santanyí
14	Montuïri - Badia
21	Eivissa - Montuïri
28	Montuïri - Portmany

Octubre

5	Alaior - Montuïri
12	Montuïri - Sp. Maonès
19	At. Balears - Montuïri
26	Montuïri - C. Calvià

Novembre

2	S. Sardina - Montuïri
9	Montuïri - Constància
16	Alaró - Montuïri
23	Montuïri - Manacor
30	Hospitalet - Montuïri

Desembre

7	Montuïri - Sta. Eulàlia
14	Isleño - Montuïri
21	Montuïri - Ferreries
28	Escolar - Montuïri
(4-I)	Montuïri - Murec

2.ª Volta

Gener

11	
18	
25	
(1-II)	
(8-II)	

Febrer

15	
22	
(1-III)	
(8-III)	

Març

15	
22	
29	
(5-IV)	
(12-IV)	

Abril

19	
26	
(3-V)	
(10-V)	
(17-V)	

Els resultats dels partits pretemporada de l'equip de III divisió han estat:

Montuïri, 2 - Santa Ponça, 1
Santanyí, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Cala D'Or, 0
Montuïri, 3 - Porto Cristo, 0
Sant Bartomeu)

El dia 31 d'agost va començar la lliga a Sóller. El resultat no podia ser més esperançador: Sóller, 0 - C.D. Montuïri, 2

les festes...

(Ve de la 4.ª pàg.)

mateixa vila l'esport hípic. Enguany, la gent va tornar respondre amb l'assistència a unes molt interessants carreres. Pel que fa referència a Montuïri, direm que la prova local va ser guanyada per «Felanio».

A «Sa Segona Festa» els «moteros» pogueren gaudir amb les proves de motocross. I no s'ho passaren bé tan sols els «moteros de debó», sinó també l'altre gent no tan «aficionada» perquè les proves resultaren espectaculars i emocionants fins al darrer moment. Els tres primers classificats foren Tomeu Mayol «Bello», Josep Bauzá «Pera» i Pep Cerdà «Poeto».

Una mica abans que el motocross es va celebrar la tirada de coloms. Ens han dit que no hi va poder participar tothom qui va voler, inclús alguns dels «bons» quedaren sense tirar perquè la inscripció ja estava completa. Pensam que s'ha d'alegrar la Societat de Caçadors, com a organitzadora, que fossin 45 els qui prengueren part a la tirada. El primer montuïrer va ser En Rafel Roscar.

Biel Gomila

VII Setmana Poliesportiva

Al llarg dels darrers dies d'agost, es va celebrar la «VII Setmana Poliesportiva Sant Bartomeu 86» que va comprendre cinc esports diferents: ping-pong, futbol sala, bàsquet, escacs i, en el setembre, futbol benjamí.

DEMOGRAFIA

AGOST DE 1986

Naixements

Dia 5: Margalida Nicolau Pizà, de «can Perons», filla de Jeroni i de Magdalena.

Dia 9: Joana M.ª Gomila Nicolau, «can Pelós», filla d'Antoni i de Maria Teresa.

Defuncions

Dia 3: Miquel Massanet Arbona, 49 anys, casat. «Parri».

Dia 14: Maria Pomar Valls, 97 anys, fadrina. «Aloia».

CUINAR EN CASA**ALBERGINIES AL FORN****Ingredients:**

2 quilos d'albergínies pelades i frites, tallades llargues
500 grs. de carn de porc capolada
1/2 lt. de llet
50 grs. de farina
50 grs. de mantega de vaca
5 ous, 2 cebes, formatge rallat i nou moscada

PLUVIOMETRE

No hi ha marcat res, perquè durant el mes passat no ha plogut a Montuiri.

Elaboració:

Se sofregeixen les cebes tallades petit, llavors la carn, la farina i la llet, poc a poc, fent així una baixamel. Una vegada fred, hi posam els ous ben remenats i nou moscada. Ho posam tot damunt les albergínies, llavors el formatge rallat i trossets de mantega. Coure al forn fins que sigui gratinat. És millor fred.

Catalina Sastre

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
ALIMENTS

Barbarisme Forma correcta

ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATÚN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Índies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA**Gloses****D'En Miquel Massanet «Parri»**

(Amb motiu de la inauguració dels nous cuina i menjador de Ca ses Monges).

*El local inaugurat
amb amor i simpatia
és lo que se mereixia
com es pa de cada dia
p'es de sa tercera edat.*

*Ses dones que han treballat
dins sa cuina que hi havia,
totes passant cada dia
ses penes d'un condemnat.*

(Amb motiu de la 1.ª Comunió de sa nina de Na Maria «Rabent»).

*Aquesta nina present
que l'hem vista combregar
a Déu l'hem d'encomanar
perquè se vegi casar
i tots poguem contemplar
s'hora d'es seu casament.*

*A Déu t'encoman, nineta,
en aquest moment donat,
que visquis amb humildat:
que siguis bona al·loteta,
que servesquis ta mareta
quan ja sigui més velleta,
en tota necessitat.*

Notícies d'Església

CANVI EN L'HORARI DE MISSES

A partir del diumenge, dia 28 de setembre, l'horari dels diumenges serà el propi de l'època d'hivern: 11'30 del matí i 8 del vespre.

El dissabte, 27, la missa serà encara a les 9 del vespre.

La missa del Puig de St. Miquel, a les 7'30 de l'horabaixa, se celebrarà fins dia 14 de setembre inclut.

VOLTA D'ES BLAT

Enguany, els doblers recollits dels sobres de la «Volta d'es blat» es destinaran a col·laborar en dues obres extraordinàries de restauració: 1) El Retaule de St. Pere, que és amenaçat per la formiga blanca, i 2) L'orgue històric de la parròquia. Encara que aquestes obres no són possibles sense fortes subvencions, serà

necessària també la col·laboració del poble.

ELS PARES I LA CLASSE DE RELIGIÓ

A començament de curs és l'hora de recordar als pares amb fills en edat escolar el dret que tenen a la classe de religió. Com a norma, se suposa que els que no avisen continuen igual que l'any passat, però és millor avisar la direcció del Col·legi a efectes de distribució d'horaris i de la comanda dels textos. Els qui fan primer d'EGB ho han de deixar clar des del principi.

CURSET PREMATRIMONIAL

El proper 22 de setembre, dilluns, comença un curset per a les parelles que s'hagin de casar des d'octubre de 1986 fins a febrer de 1987. Les reunions es tindran a la Residència de Porreres, a les 9 del vespre, del dilluns al divendres.

ACCIÓ SOCIAL DIOCESANA: CAMPANYA 1.000 X 1.000

Aquella campanya iniciada fa més de dos anys entre els cristians de Mallorca ha anat seguint amb bona constància, ja que continuen col·laborant amb 1.000 pts. cada mes, unes 700 persones. Aquests ingressos es destinen a obra social, especialment a la creació de llocs de feina. Enguany, en concret, s'està organitzant una estació de recollida de paper, cartó, llaunes, vidre, etc. per esser venut i reconvertit.

VETLA DE STA. MARIA DE LLUC. DISSABTE, 13 DE SETEMBRE

Cada any els joves tenen una cita especial a Lluc, en la Vetla de Sta. Maria. Per als interessats en participar-hi, que avisin a la rectoria. Es partirà devers les 4'30 de l'horabaixa, del dissabte.

Bartomeu Tauler

Un dimoni humà

Una de les figures centrals dins les festes del nostre poble és, sens dubte, el dimoni.

«No m'agrada aquest dimoni perquè a vegades dóna llendera a ferir», comentava un dels meus amics venguts de fora poble.

El nostre dimoni, només dóna llendera —vaig comentar— quen és atacat amb traïdoria o és víctima d'una travesa mal intencionada. Tenim un dimoni molt humà, vaig afegir, que parussa els jovenells, respecta i fa cas als infants, ajuda inclús als vells quan corren un moment de perill enmig d'una aglomeració.

La figura del dimoni que puja i baixa, que encalça i sua, que corre sempre, que fa por a uns i deixondeix els altres i que, malgrat la seva lletjor, és estimat per tothom. La figura del dimoni, imprescindible a les nostres festes, recordada per les mares als infants durant tot l'any, mesclada amb la simpatia i el respecte, però sempre plena d'humanitat. Perquè el nostre dimoni és un dimoni humà.

ANDREU GENOVART

